

- 2) Czy w przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że aby uznać, że istnieje naruszenie — biorąc pod uwagę również motyw 7 rozporządzenia — konieczna jest ocena oparta na wpływie i na rynku, która ustali, czy przyjęte przez dostawcę usługi dostępu do internetu środki rzeczywiście ograniczają, a jeżeli tak, to w jakim zakresie, prawa, jakie art. 3 ust. 1 przyznaje końcowemu użytkownikowi?
- 3) Niezależnie od pierwszego i drugiego pytania prejudycjalnego, czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim zakaz ma charakter bezwarunkowy, powszechny i obiektywny, tak że na jego podstawie zakazane jest jakiegokolwiek zarządzanie transmisją danych, które ustanawia różnice pomiędzy określonymi treściami rozpowszechnianymi przez internet, i to niezależnie od tego, czy dostawca usługi dostępu do internetu ustanawia je w drodze porozumienia, praktyki handlowej lub w drodze innego rodzaju zachowania?
- 4) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie można również uznać istnienie naruszenia art. 3 ust. 3 rozporządzenia tylko z tego powodu, że istnieje dyskryminacja, bez konieczności dokonywania dodatkowo oceny rynku i wpływu, z którego to względu nie będzie konieczna ocena zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. 2015, L 310, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgierski) w dniu 23 stycznia 2019 r. — EY/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Sprawa C-40/19)

(2019/C 139/30)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EY.

Strona pozwana: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/3[2]/UE (¹) (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) — w świetle art. 6 i 13 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka — należy interpretować w ten sposób, że jest możliwe, aby państwo członkowskie zapewniło prawo do skutecznego środka prawnego nawet w przypadku, gdy jego sądy nie mogą zmieniać decyzji wydanych w ramach procedur azylowych, ale mogą jedynie stwierdzić nieważność tych decyzji i zobowiązać organ administracyjny do przeprowadzenia nowego postępowania?

- 2) Czy art. 47 karty praw podstawowych i art. 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie procedur”) –w świetle art. 6 i 13 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka — należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego ustanawiające jeden wiążący termin 60 dni łącznie dla sądowych postępowań azylowych, niezależnie od jakichkolwiek indywidualnych okoliczności i bez uwzględnienia szczególnych okoliczności sprawy oraz ewentualnych trudności dowodowych, jest zgodne ze wspomnianymi przepisami?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 24 stycznia 2019 r. — SONAECOM, SGPS, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-42/19)

(2019/C 139/31)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SONAECOM, SGPS, SA

Druga strona postępowania: Autoridade Tributária e Aduaneira

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odliczenie przez wnoszącą odwołanie Sonaecom SGPS podatku naliczonego za usługi doradztwa w zakresie badania rynku w perspektywie nabycia udziałów w kapitale spółek, jeżeli przedmiotowe nabycie nie doszło do skutku, jest zgodne z przepisami dotyczącymi odliczeń VAT ustanowionymi w szóstej dyrektywie VAT (¹), a konkretnie w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 1, 2 i 5?
- 2) Czy odliczenie przez wnoszącą odwołanie Sonaecom SGPS podatku naliczonego od zapłaty BCP prowizji za zorganizowanie i opracowanie struktury pożyczki obligacyjnej, której zaciągnięcie planowano w celu włączenia się do struktury finansowania spółek, w których wnosząca odwołanie posiada udziały, który to podatek, gdy rozpatrywane inwestycje nie doszły do skutku, obciążył w całości Sonaecom, SGPS, spółkę dominującą grupy, jest zgodne z przepisami dotyczącymi odliczeń VAT ustanowionymi w szóstej dyrektywie VAT, a konkretnie w art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 1, 2 i 5?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).